

Književnost

Silvin Sardenko, Trojno klasje. Izbrane pesmi. Založba Rode & Martinčič, Celje. Str. 50 + 60 + 47.

Ob 40 letnici književnega delovanja (1898—1938) je pričel pesnik Sardenko izdajati svoje *Izbrane pesmi*. Razlikujejo pa se te *Izbrane pesmi* od podobnih zbirk v tem, da so vse pesmi nove, še neobjavljene. Začne torej tam, kjer bi drugi končal, in bi se prav za prav morale imenovati *Nove pesmi*. Izšli so trije zvezki (*Materi, Domu, Polju*), ki pa so sedaj vezani v eno knjigo, in so samo kot taki v prodaji. Že s stališča tehnične ureditve je to prav slaba stran knjige, kajti čeprav so vse tri posamezne zbirke, oziroma cikli, pod skupnim naslovom *Trojno klasje*, so vendar že po straneh trije ločeni deli, ob katerih ima človek neprijeten občutek, da so le slučajno vezani skupaj, čeprav to vsebinska razdelitev opravičuje. Prav tako motijo prozni uvodi v začetku vsakega cikla. Takšni uvodi so v pesniški zbirki vselej odveč, ker prav ničesar ne povedo; nasprotno zbirko celo slabijo in store neenotno. Posebno če jih je več kakor v tem primeru. Vinjete Miroslava Oražma pa so lirično mehke in lepe ter se prilegajo občutjem Sardenkovih pesmi.

Za prvim uvodom, ki naj opraviči naslov zbirke *Trojno klasje*, sledi priložnostni Uvod, ki ga je o pesniku Sardenku napisal Ivan Pregelj. Ta najprej ugotovi, da je »Sardenko bil in še vedno je, naš prvi moderni katoliški lirik, pa tudi najboljši verski lirik«. Zatem opisuje njegov umetniški razvoj in razne vplive, ki so več ali manj določevali — vsebinsko in stilno — Sardenkovo pesem. Pravilno ugotavlja, da je Sardenkova lirika religiozna; teže pa se strinjamo z nekaterimi nadaljnjimi Pregljevimi izvajanja, v katerih pravi, da je Sardenkova pesem ...naše slovenske, naše katoliške duše edini močni izraz. (Opozorim na Antologijo slov. relig. lirike.)